

som der var Kamp om. Naar et Organ, om ikke for den højeste Oplysning, saa dog maaske for den næsthøjeste, i den Grad kan tage fejl af disse almindelige landskendte Forhold, kan det selvfølgelig tage fejl paa flere Punkter, og derfor tør jeg ikke nøjes med den Forklaring, men kommer til at tænke over, hvordan Forholdet egentlig var mellem de to Begivenheder, som jeg her har tilladt mig at nævne.

Min Betænelighed styrkes end yderligere ved nogle Forhold, der knytter sig til det Verdensstævne, der fandt Sted paa Stadion i Stockholm. En socialdemokratisk Rigsdagsmand deroppe, som er Redaktør af „Arbetet“, siger, at Stadion — det vil altsaa sige den Plads, hvor Verdensstævnet fandt Sted — giver et overvældende Indtryk af Nationalitetens Betydning. Dette er det Udbytte, som denne socialdemokratiske Rigsdagsmand har haft ved at være Tilskuer paa Stadion, og det er i og for sig et overmaade smukt Udbytte, — jeg vilde kun have ønsket, at de socialdemokratiske Rigsdagsmænd her fra Danmark havde været til Stede paa Stadion og havde faaet et lignende overvældende Indtryk af Nationalitetens Betydning, for saa vilde vi vistnok komme hverandre betydeligt nærmere, saa der kunde komme et godt Udbytte deraf. Denne Meningsfælle eller Partifælle — thi Socialdemokraterne er jo et internationalt Selskab, hvis Medlemmer giver hverandre Haandslag paa at ville staa sammen — taler endogsaa om en Stormflod af Fædrelandskærlighed, som faar alle Hænder til begejstret at svinge det blaagule Flag og utalte Tusinder til at raabe: Leve Sverige! Og saa kommer han med nogle stiltfærdige Betragtninger om, at „vi Socialdemokrater“ er i den Grad internationale, at vi undertiden betragter det som rigtig fin Socialisme at forsømme og ligefrem undertrykke det nationale. Ja, det kan ikke nægtes, at dette har været meget fin Socialisme her i Landet, og det falder for en dansk Læser noget underligt, at denne socialdemokratiske Rigsdagsmand i Sverige vil overlade denne fine Socialisme til Ungsocialisterne, han kunde passende have taget de danske Socialdemokrater med, for de fortjener en god Del af Æren for denne fine Socialisme.

Men det bliver ikke bedre, naar man

kommer ned til Tyskland, der jo er Socialdemokraternes store Fædreland med de store Navne. Der ser man, at en socialdemokratisk Rigsdagsmand, von Vollmar, taler om, at Socialdemokraterne vil gøre alt for at bevare Frøden — dette er de nu ikke ene om, for det vil vi andre ogsaa, jeg antager ikke, at nogen i denne Sal er krigersk anlagt; i den Henseende kunde vi gerne trykke hinandens Hænder —, men saa føjer han til, at skulde det ikke lykkes, saa vil ogsaa Socialdemokraterne lade alt andet træde tilbage for Fædrelandets Nød og yde dette deres Tjeneste, og de vil ikke være de daarligste Forsvarere. Se, det lyder jo overmaade kønt, men det er ikke rigtig dansk socialdemokratisk. Vi forstaaer egentlig bedre den danske Socialdemokrat Marius Christensen, naar han oppe i Nykøbing paa Mors fremsætter sin socialdemokratiske Trosbekendelse og siger: man bebrejder os Socialdemokrater, at vi ikke raaber Leve for Fædrelandet, og mener, at det burde vi gøre, nej, det skal vi ikke gøre, for det bestaaende Danmark er en Skændsel for en civiliseret Nation. Det er jo en anden Tone, der lyder derigennem, end at man, hvis Fædrelandet er i Nød, vil yde det sin Tjeneste, og at det ikke skal blive den daarligste Tjeneste. Derfor siger jeg: Hvad skal man egentlig tro? Jeg er virkelig kommet i nogen Forlegenhed.

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal finde ud af denne Vanskelighed, og derfor er det, jeg nu henvender mig til den højtærede Ordfører for Partiet og beder ham om at hjælpe mig. Jeg hørte ganske vist paa Mødet i Odder, at det ærede Medlem ogsaa var inde paa noget krigersk. Der var den Gang Tale om socialdemokratiske Bøsser, og han skulde gøre Rede for, hvad de skulde bruges til. Han sagde, at han vidste ikke, om de skulde bruges til at skyde Ræve med, eller om de skulde rettes mod Kapitalisterne. Men selv om jeg nu tager den Forklaring af den ærede Ordfører med og lægger den sammen med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds' Udtalelse om Fattighuset og med de før omtalte Udtalelser af forskellige udenlandske Partifæller, der har givet hinanden et kraftigt internationalt Haandslag paa, at de vil være